

Sel Olup Aktım

– ÖNDER_34 · 26 Mayıs 2018

Sel olup aktım
Gecenin sesiz sokağında
Sığmadım nehirlere derelere
Denizi umman oldum
Boğuldum hüzünlerde kederlerde

Sorguladım durdum kendimi
Acaba hatam nerede
Sorum cevapsız kaldı
Ağırlaşan düşünceler
Bu gecede gözümde uykumu çaldı

Tek tek yarım kaldı tüm hedeflerim
Takıldım aşılmaz engelere
Ya zamansız hayal kurdum
Yada çok geç kaldım
Doğrusu hangisi bilemedim

Beyazım siyaha döndü
Üstüme yağmur bulutları büründü
Yorgunluk sağnak halinde
Üstüme yağıp durdu
Ömrümün bir yaprağı boş yere soldu

Vefasız olan geçer selamsız
Gördüğüm yazılır hafızama
Elbet bu yaptığı kalmaz karşılıksız
Herkes ektiğini biçer
Çoktur kendini bulunmaz sanan insan